

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 465/2012

2017/EØS/6/38

av 22. mai 2012

om endring av forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger og forordning (EF) nr. 987/2009 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 48,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

etter den ordinære regelverksprosessen⁽¹⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) For å ta hensyn til endringer i lovgivningen i visse medlemsstater og sikre rettsikkerhet for berørte parter må europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004⁽²⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009⁽³⁾ tilpasses.
- 2) Det er mottatt relevante forslag fra Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordninger om koordinering av trygdeordninger for å forbedre og modernisere unionsretten, og de er inntatt i denne forordning.
- 3) En endret sosial virkelighet kan påvirke koordineringen av trygdeordninger. Som en tilpasning til denne utviklingen må det foretas endringer med hensyn til fastsettelse av ytelser ved arbeidsløshet og hvilken lovgivning som skal gjelde.
- 4) Begrepet «hjemmebase» for flygebesetning og kabinbesetning i henhold til unionsretten er definert i vedlegg III til rådsforordning (EØF) nr. 3922/91 av 16. desember 1991 om harmonisering av tekniske krav

og administrative framgangsmåter i sivil luftfart⁽⁴⁾. For å gjøre det enklere å anvende avdeling II i forordning (EF) nr. 883/2004 på denne persongruppen er det berettiget å lage en særregel som gjør begrepet «hjemmebase» til et kriterium ved fastsettelse av hvilken lovgivning som skal gjelde for flygebesetning og kabinbesetning. Gjeldende lovgivning for flygebesetning og kabinbesetning bør imidlertid være stabil, og prinsippet om «hjemmebase» bør ikke føre til at gjeldende lovgivning endres ofte på grunn av arbeidsmønster eller sesongavhengig etterspørsel i næringen.

- 5) I situasjoner der en person arbeider i to eller flere medlemsstater, bør det presiseres at vilkåret om å utføre en «vesentlig del» av arbeidet i samsvar med artikkel 13 nr. 1 i forordning (EF) nr. 883/2004, også gjelder for personer som utfører arbeid for flere foretak eller arbeidsgivere.
- 6) Forordning (EF) nr. 883/2004 bør endres ved at det tilføyes en ny bestemmelse som sikrer at en grensearbeider som er selvstendig næringsdrivende, og som blir helt arbeidsløs, mottar ytelser dersom han/hun har tilbakelagt trygdetid som selvstendig næringsdrivende eller tid med selvstendig virksomhet som er anerkjent for det formål å gi ytelser ved arbeidsløshet i den kompetente medlemsstat, og dersom det ikke finnes en ordning for ytelser ved arbeidsløshet for selvstendig næringsdrivende i bostedsstaten. Denne bestemmelsen bør gjennomgås på nytt på grunnlag av erfaringer etter at den har vært gjennomført i to år, og bør om nødvendig endres.
- 7) Forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 bør derfor endres —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I forordning (EF) nr. 883/2004 gjøres følgende endringer:

- 1) Ordene «Kommisjonen for De europeiske fellesskap» erstattes gjennomgående med «Europakommisjonen».

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 149 av 8.6.2012, s. 4, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 14/2013 av 1. februar 2013 om endring av EØS-avtalens vedlegg VI (Trygd), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 31 av 30.5.2013, s. 23.

⁽¹⁾ Europaparlamentets holdning av 18. april 2012 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 10. mai 2012.

⁽²⁾ EUT L 166 av 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 284 av 30.10.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 373 av 31.12.1991, s. 4.

2) Ny betraktning skal lyde:

«18b. I vedlegg III til rådsforordning (EØF) nr. 3922/91 av 16. desember 1991 om harmonisering av tekniske krav og administrative framgangsmåter i sivil luftfart⁽⁵⁾ defineres begrepet «hjemmebase» for flygebesetning og kabinbesetning som det sted, utpekt av operatøren for besetningsmedlemmet, der besetningsmedlemmet vanligvis begynner og avslutter en tjenesteperiode eller en rekke tjenesteperioder, og der operatøren under normale omstendigheter ikke er ansvarlig for besetningsmedlemmets innkvartering. For å gjøre det enklere å anvende avdeling II i denne forordning på flygebesetning og kabinbesetning er det berettiget å benytte begrepet «hjemmebase» som et kriterium ved fastsettelse av hvilken lovgivning som skal gjelde for flygebesetning og kabinbesetning. Gjeldende lovgivning for flygebesetning og kabinbesetning bør imidlertid være stabil, og prinsippet om «hjemmebase» bør ikke føre til at gjeldende lovgivning endres ofte på grunn av arbeidsmønster eller sesongavhengig etterspørsel i næringen.»

3) Artikkel 9 skal lyde:

«Artikkel 9

Erklæringer fra medlemsstatene om denne forordnings virkeområde

1. Medlemsstatene skal underrette Europakommisjonen skriftlig om erklæringer som nevnt i artikkel 1 bokstav l), lovgivning og ordninger som nevnt i artikkel 3, inngåtte avtaler som nevnt i artikkel 8 nr. 2, minsteytelser som nevnt i artikkel 58 og manglende trygdeordning som nevnt i artikkel 65a nr. 1 samt om vesentlige endringer. I underretningen skal det opplyses om hvilken dato denne forordning får anvendelse på de ordninger som er oppført i medlemsstatenes erklæringer.

2. Meldingene skal hvert år legges fram for Europakommisjonen og offentliggjøres i den grad det er nødvendig.»

4) I artikkel 11 skal nytt nummer lyde:

«5. Arbeid utført som medlem av flygebesetning eller kabinbesetning ved flyging med passasjerer eller frakt skal anses som en aktivitet som utføres i medlemsstaten der hjemmebasen, som definert i vedlegg III til forordning (EØF) nr. 3922/91, befinner seg.»

5) I artikkel 12 skal nr. 1 lyde:

«1. En person som utfører lønnet arbeid i en medlemsstat for en arbeidsgiver som vanligvis driver virksomhet der, og som sendes av arbeidsgiveren til en annen medlemsstat for å utføre arbeid for arbeidsgiveren, skal fortsatt være undergitt førstnevnte medlemsstats lovgivning, forutsatt at arbeidet ikke forventes å vare mer enn 24 måneder, og at han/hun ikke er utsendt for å erstatte en annen utsendt person.»

6) I artikkel 13 skal nr. 1 lyde:

«1. En person som vanligvis utfører lønnet arbeid i to eller flere medlemsstater, skal være undergitt

a) bostedsstatens lovgivning dersom han/hun utfører en vesentlig del av sitt arbeid i den medlemsstaten, eller

b) dersom han/hun ikke utfører en vesentlig del av sitt arbeid i bostedsstaten:

i) lovgivningen i medlemsstaten der forretningskontoret eller forretningsstedet til foretaket eller arbeidsgiveren befinner seg, dersom han/hun er ansatt av ett foretak eller én arbeidsgiver, eller

ii) lovgivningen i medlemsstaten der forretningskontoret eller forretningsstedet til foretakene eller arbeidsgiverne befinner seg, dersom han/hun er ansatt av to eller flere foretak eller arbeidsgivere som har sitt forretningskontor eller forretningssted i bare én medlemsstat, eller

iii) lovgivningen i medlemsstaten der forretningskontoret eller forretningsstedet til foretaket eller arbeidsgiveren befinner seg, men som ikke er bostedsstaten, dersom han/hun er ansatt av to eller flere foretak eller arbeidsgivere som har sitt forretningskontor eller forretningssted i to medlemsstater, og den ene av dem er bostedsstaten, eller

iv) lovgivningen i bostedsstaten dersom han/hun er ansatt av to eller flere foretak eller arbeidsgivere, og minst to av dem har sitt forretningskontor eller forretningssted i forskjellige medlemsstater, som ikke er bostedsstaten.»

⁽⁵⁾ EFT L 373 av 31.12.1991, s. 4.

7) I artikkel 36 skal nr. 2a lyde:

«2a. Kompetent institusjon kan ikke nekte å gi tillatelsen omhandlet i artikkel 20 nr. 1 til en person som har pådratt seg en yrkesskade eller yrkessykdom, og som har rett til ytelser som skal betales av denne institusjonen, dersom den behandlingen for hans/hennes tilstand krever, ikke kan gis i bostedsstaten innen en frist som er medisinsk forsvarlig, når det tas hensyn til hans/hennes nåværende helsetilstand og sykdommens sannsynlige forløp.»

8) Artikkel 63 skal lyde:

«Artikkel 63

Særlige bestemmelser om opphevelse av bostedskrav

I dette kapittel får artikkel 7 bare anvendelse på de tilfeller som er omhandlet i artikkel 64, 65 og 65a, og innenfor de grenser som er fastsatt der.»

9) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 65a

Særlige bestemmelser for helt arbeidsløse grensearbeidere som er selvstendig næringsdrivende, når bostedsstaten ikke har en ordning for ytelser ved arbeidsløshet for selvstendig næringsdrivende

1. Som unntak fra artikkel 65 skal en helt arbeidsløs person som er grensearbeider og nylig har tilbakelagt trygdetid som selvstendig næringsdrivende eller tid med selvstendig virksomhet som er anerkjent for det formål å gi ytelser ved arbeidsløshet i en annen medlemsstat enn hans/hennes bostedsstat, og hvis bostedsstat har gitt melding om at det ikke er noen mulighet for at noen kategori av selvstendig næringsdrivende kan omfattes av en ordning for ytelser ved arbeidsløshet i den medlemsstaten, registrere seg ved og stille seg til rådighet for arbeidsformidlingen i medlemsstaten der han/hun sist drev selvstendig virksomhet og, når han/hun søker om ytelser, fortsette å overholde vilkårene i sistnevnte medlemsstats lovgivning. Den helt arbeidsløse kan i tillegg stille seg til rådighet for arbeidsformidlingen i bostedsstaten.

2. Ytelser til den helt arbeidsløse som er nevnt i nr. 1, skal gis av den medlemsstat hvis lovgivning han/hun sist var undergitt, i samsvar med lovgivningen som den medlemsstaten anvender.

3. Dersom den helt arbeidsløse som er nevnt i nr. 1, ikke ønsker å stille seg til rådighet eller fortsatt være til rådighet for arbeidsformidlingen i medlemsstaten der han/hun sist drev selvstendig virksomhet, etter å ha blitt registrert der, og ønsker å søke arbeid i bostedsstaten, skal artikkel 64 gjelde tilsvarende, med unntak av artikkel 64 nr. 1 bokstav a). Den kompetente institusjon kan forlenge tidsrommet som er nevnt i artikkel 64 nr. 1 bokstav c) første punktum, inntil det tidspunkt retten til ytelser bortfaller.»

10) I artikkel 71 skal nr. 2 lyde:

«2. Den administrative kommisjon skal treffe avgjørelser ved kvalifisert flertall som definert i traktatene, unntatt når den fastsetter sine vedtekter, som skal utarbeides etter felles overenskomst mellom dens medlemmer.

Beslutninger i fortolkningsspørsmål som nevnt i artikkel 72 bokstav a) skal offentliggjøres i den grad det er nødvendig.»

11) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 87a

Overgangsbestemmelser for anvendelsen av forordning (EU) nr. 465/2012

1. Dersom en person som, etter at forordning (EU) nr. 465/2012 er trådt i kraft, i samsvar med avdeling II i denne forordning omfattes av lovgivningen i en annen medlemsstat enn den medlemsstat hvis lovgivning gjaldt for vedkommende før ikrafttredelsen, skal sistnevnte lovgivning fortsatt gjelde for ham/henne i en overgangsperiode som varer så lenge som den aktuelle situasjonen er uendret, og under alle omstendigheter høyst ti år fra den dag forordning (EU) nr. 465/2012 trer i kraft. En slik person kan be om at overgangsperioden ikke lenger skal gjelde for ham/henne. Anmodningen skal legges fram for institusjonen som er utpekt av den kompetente myndighet i bostedsstaten. En anmodning som er lagt fram innen 29. september 2012, skal anses å få virkning 28. juni 2012. En anmodning som er lagt fram etter 29. september 2012, skal få virkning den første dag i måneden etter at anmodningen er lagt fram.

2. Innen 29. juni 2014 skal Den administrative kommisjon evaluere gjennomføringen av bestemmelsene i artikkel 65a i denne forordning og legge fram en rapport om anvendelsen. På grunnlag av denne rapporten kan Europakommisjonen, når det er hensiktsmessig, legge fram forslag til endring av disse bestemmelsene.»

12) Vedlegg X og XI endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

I forordning (EF) nr. 987/2009 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 6 nr. 1 skal bokstav b) og c) lyde:

«b) bostedsstatens lovgivning, dersom vedkommende utfører lønnet arbeid eller driver selvstendig virksomhet i to eller flere medlemsstater og utfører en del av sin aktivitet i bostedsstaten, eller dersom vedkommende verken utfører lønnet arbeid eller driver selvstendig virksomhet,

c) i alle andre tilfeller, den medlemsstats lovgivning hvis anvendelse det først ble anmodet om, dersom vedkommende utøver sin aktivitet i to eller flere medlemsstater.»

2) I artikkel 14 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 5 skal lyde:

«5. Ved anvendelse av artikkel 13 nr. 1 i grunnforordningen skal en person som «vanligvis utfører lønnet arbeid i to eller flere medlemsstater», vise til en person som samtidig eller skiftesvis utøver en eller flere separate aktiviteter i to eller flere medlemsstater for samme foretak eller arbeidsgiver eller for forskjellige foretak eller arbeidsgivere.»

b) Nye numre skal lyde:

«5a. Ved anvendelse av avdeling II i grunnforordningen skal «forretningskontor eller forretningssted» vise til det forretningskontor eller forretningssted der foretaket treffer sine viktigste beslutninger, og der hovedadministrasjonen utfører sine oppgaver.

Ved anvendelse av artikkel 13 nr. 1 i grunnforordningen skal et ansatt medlem av flygebesetning eller kabinbesetning som vanligvis utfører arbeid ved flyging med passasjerer eller frakt i to eller flere medlemsstater, være undergitt lovgivningen i medlemsstaten der hjemmebasen, som definert i vedlegg III til rådsforordning (EØF) nr. 3922/91 av 16. desember 1991 om harmonisering av tekniske krav og administrative framgangsmåter i sivil luftfart⁽⁶⁾, befinner seg.

5b. Det skal ses bort fra marginale aktiviteter ved fastsettelse av hvilken lovgivning som skal gjelde i henhold til artikkel 13 i grunnforordningen. Artikkel 16 i gjennomføringsforordningen får anvendelse i alle tilfeller som kommer inn under denne artikkel.»

3) I artikkel 15 nr. 1 skal annet punktum lyde:

«Institusjonen skal gi den berørte personen bekreftelsen nevnt i artikkel 19 nr. 2 i gjennomføringsforordningen, og skal umiddelbart stille til rådighet opplysninger om hvilken lovgivning som skal gjelde for personen i henhold til artikkel 11 nr. 3 bokstav b) eller artikkel 12 i grunnforordningen, for den institusjon som er utpekt av den kompetente myndighet i medlemsstaten der aktiviteten utøves.»

4) I artikkel 54 skal nr. 2 lyde:

«2. Ved anvendelse av artikkel 62 nr. 3 i grunnforordningen skal den kompetente institusjon i den medlemsstat hvis lovgivning den berørte personen var undergitt da han/hun sist utførte lønnet arbeid eller drev selvstendig virksomhet, umiddelbart og på anmodning fra institusjonen på bostedet gi alle opplysninger som er nødvendige for å kunne beregne de arbeidsløshetsytelser som kan oppnås i medlemsstaten der institusjonen befinner seg, særlig om lønn eller yrkesinntekt.»

5) I artikkel 55 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal første ledd lyde:

«1. For å kunne omfattes av artikkel 64 eller 65a i grunnforordningen skal en arbeidsløs som reiser til en annen medlemsstat, underrette den kompetente institusjon før avreisen og be om et dokument som bekrefter at han/hun beholder retten til ytelser etter vilkårene i artikkel 64 nr. 1 bokstav b) i grunnforordningen.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«7. Nr. 2–6 skal gjelde tilsvarende for den situasjon som omfattes av artikkel 65a nr. 3 i grunnforordningen.»

⁽⁶⁾ EFT L 373 av 31.12.1991, s. 4.

6) I artikkel 56 skal nr. 1 og 2 lyde:

«1. Når den arbeidsløse i samsvar med artikkel 65 nr. 2 eller artikkel 65a nr. 1 i grunnforordningen bestemmer seg for også å stille seg til rådighet for arbeidsformidlingen i medlemsstaten som ikke gir ytelsene, ved å registrere seg som arbeidssøker der, skal han/hun underrette institusjonen og arbeidsformidlingen i medlemsstaten som gir ytelsene.

På anmodning fra arbeidsformidlingen i medlemsstaten som ikke gir ytelsene, skal arbeidsformidlingen i medlemsstaten som gir ytelsene, sende relevante opplysninger om den arbeidsløses registrering og arbeidssøking.

2. Når gjeldende lovgivning i de berørte medlemsstater krever at den arbeidsløse oppfyller bestemte plikter og/eller treffer bestemte tiltak for å søke arbeid, skal den arbeidsløses plikter og/eller arbeidssøking i medlemsstaten som gir ytelsene, gå foran.

Dersom den arbeidsløse ikke oppfyller alle plikter eller treffer alle tiltak for å søke arbeid i medlemsstaten som ikke gir ytelsene, skal dette ikke berøre ytelsene tilstått i den andre medlemsstaten.»

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 22. mai 2012.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

N. WAMMEN

Formann

VEDLEGG

I forordning (EF) nr. 883/2004 gjøres følgende endringer:

1) I vedlegg X gjøres følgende endringer:

a) I avsnittet «NEDERLAND» skal bokstav a) lyde:

«a) Lov om støtte til arbeid og sysselsetting for unge funksjonshemmede av 24. april 1997 (Wet Wajong).»

b) I avsnittet «DET FORENTE KONGERIKE»

i) utgår bokstav c), og

ii) ny bokstav skal lyde:

«e) Inntektsbasert sysselsettingsbidrag og støttebidrag (lov om velferdsreform av 2007 og lov om velferdsreform (Nord-Irland) av 2007).»

2) I vedlegg XI gjøres følgende endringer:

a) I avsnittet «TYSKLAND» skal punkt 2 lyde:

«2. Uten hensyn til artikkel 5 bokstav a) i denne forordning og artikkel 7 i Sozialgesetzbuch VI (bok VI i Sozialgesetzbuch) kan en person som har pliktig trygd i en annen medlemsstat eller mottar alderspensjon i henhold til en annen medlemsstats lovgivning, bli medlem av den frivillige trygdeordningen i Tyskland.»

b) I avsnittet «FRANKRIKE» utgår punkt 1.

c) I avsnittet «NEDERLAND» gjøres følgende endringer:

i) I punkt 1 utgår bokstav g).

ii) I punkt 1 skal ny bokstav lyde:

«h) Ved anvendelse av artikkel 18 nr. 1 i denne forordning skal de personer som er nevnt i punkt 1 bokstav a) ii) i dette vedlegg, og som oppholder seg midlertidig i Nederland, ha rett til naturalytelser i samsvar med den politen som institusjonen på oppholdsstedet tilbyr til medlemmer av trygdeordningen i Nederland, idet det tas hensyn til artikkel 11 nr. 1, 2 og 3 og artikkel 19 nr. 1 i Zorgverzekeringswet (syketrygdloven), samt til naturalytelser i henhold til Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (den alminnelige lov om særlige utgifter ved sykdom).»

iii) I punkt 2 gjøres følgende endringer:

a) I innledningen og i bokstav a) erstattes ordene «nederlandsk lov om generell alderstrygd» med «lov om generell alderspensjon».

b) I bokstav b) første ledd erstattes ordene «nevnte lovgivning» med «ovennevnte lovgivning».

c) I bokstav g) annet ledd erstattes ordene «nederlandsk lov om generell trygd for etterlatte» med «lov om generell trygd for etterlatte».

iv) I punkt 3 gjøres følgende endringer:

- a) I innledningen erstattes ordene «nederlandsk lov om generell trygd for etterlatte» med «lov om generell trygd for etterlatte».
- b) I bokstav d) første ledd erstattes ordene «den lovgivningen» med «ovennevnte lovgivning».

v) I punkt 4 gjøres følgende endringer:

- a) I bokstav a) i) første strekpunkt erstattes ordene «lov om trygd ved arbeidsudyktighet» med «lov om uføretrygd».
 - b) I bokstav a) ii) erstattes ordene «lov om trygd ved arbeidsudyktighet for selvstendig næringsdrivende» med «lov om ytelser ved uførhet for selvstendig næringsdrivende».
-